

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 122

van **WIM VERHEYDEN**

datum: 27 november 2019

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) - Adviezen stedenbouwkundige vergunningen

Blijkbaar kan/mag het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) via het opleggen van gerichte voorwaarden ervoor zorgen dat percelen de facto niet aangewend kunnen worden voor de bestemming die volgens het gewestplan of het ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) geldt. Een concreet voorbeeld waarin onderstaande vraag past, is de zaak in het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 8 oktober 2019 (RvVb-A-1920-0136 met rolnummer 1718-RvVb-0891-A).

Het advies van ANB speelde in deze zaak een doorslaggevende rol. Significant is het feit dat ANB in zijn advies, naast de voorwaarden die de betrokken vereniging vooraf met ANB had afgetoetst en waaraan door de vereniging kon worden voldaan, namelijk:

- de verlichting wordt enkel gebruikt wanneer strikt noodzakelijk en maximaal twee maal per week gedurende maximaal drie uur per avond;
- de verlichting straalt enkel het doelgebied/perceel 323c aan;
- de verlichting is monochromatisch, rood/amberkleurig;
- er wordt gewerkt met full cutoffarmaturen (afschermkappen die de lamp aan de boven- en zijkant afschermen). Diffuse verlichting wordt maximaal vermeden;

een niet eerder aangehaalde, niet afgetoetste, nieuwe voorwaarde toevoegde:

- er wordt in geen omheining voorzien.

Net die extra voorwaarde, die trouwens niet werd gemotiveerd, vormde de basis voor het weigeren van de door de vereniging gevraagde stedenbouwkundige vergunning.

Aangezien zowat elke recreatievorm, zeker sport, behoefte heeft aan een specifieke inrichting waarvoor een stedenbouwkundige vergunning vereist is, lijkt dit in te houden dat ANB wanneer het om een advies wordt gevraagd/moet worden gevraagd, over een instrument beschikt: het opleggen van gerichte voorwaarden, die ervoor kunnen zorgen dat percelen de facto niet kunnen worden aangewend voor de bestemming die, cfr. gewestplan of RUP, geldt. In dit concrete geval: dagrecreatie. Dat heeft uiteraard ook een enorme impact op de economische waarde van het betrokken perceel.

1. Wat is ter zake de beleidsvisie van de minister op de gestelde problematiek?
2. Binnen welke marges en in welke gevallen kan ANB zich in zijn adviezen het recht toe-eigenen om aan de ruimtelijke en stedenbouwkundige invulling van een perceel grond voorwaarden te verbinden die er in de praktijk toe leiden dat die grond niet kan worden aangewend voor de bestemming die geldt voor het perceel?

3. Welke initiatieven zal de minister desgevallend nemen?

ANTWOORD

op vraag nr. 122 van 27 november 2019

van **WIM VERHEYDEN**

1-2. Zonder in te gaan op het concrete dossier wil ik erop wijzen dat de vergunningverlenende overheid elke aanvraag voor een omgevingsvergunning dient te toetsen aan de bepalingen van de VCRO, het DABM, het decreet integraal handelsvestigingsbeleid en/of het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. Dit kan desgevallend leiden tot een tijdelijke of permanente vergunning, een vergunning onder voorwaarden of een weigeringsbeslissing. Hierbij kunnen dus inderdaad beperkingen opgelegd worden aan de benutting van percelen. Ik verwijs hierbij ook naar de bepalingen van de VCRO art. 4.3.1 §1, waarbij decretaal bepaald wordt in welke gevallen een vergunning moet geweigerd worden, bv. wegens onverenigbaarheid met een (ontwerp) rooilijnplan, het decreet integraal waterbeleid of andere decretale beoordelingselementen.

Met het oog op de vergunningsbeslissing zal de vergunningverlenende overheid desgevallend één of meerdere adviezen moeten inwinnen op basis van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Artikel 4.3.3. stelt dat een aanvraag moet geweigerd worden – ofwel voorwaarden verbonden moeten worden aan de vergunning - indien uit verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening. In artikel 4.3.4 wordt verder gesteld dat een aanvraag geweigerd kan worden indien uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening. In dit geval behoort het aan de vergunningverlenende overheid om na te gaan of al dan niet een voorwaardelijke vergunning kan verleend worden, zonder in te gaan tegen deze zorgplicht of doelstellingen.

Artikel 35, §4 van voornoemd besluit bepaalt in welke situaties het ANB advies verleent en waarop bijgevolg ook de bepalingen van artikel 4.3.3 en 4.3.4 van toepassing zijn. Het Agentschap voor Natuur en Bos toetst, in haar hoedanigheid van adviesinstantie, de vergunningsaanvraag aan de sectorregelgeving (o.a. het Natuur- en Bosdecreet en de uitvoeringsbesluiten), en onderzoekt de verenigbaarheid van de gevraagde vergunningsplichtige activiteiten of handelingen met de natuurwaarden in de omgeving van het project. Op basis hiervan wordt vervolgens een advies geformuleerd.

ANB heeft uiteraard niet de intentie, noch de bevoegdheid, om in zijn hoedanigheid van adviesinstantie, de realisatie van bestemmingen onmogelijk te maken. Dit betekent evenwel niet dat elk project zo maar mogelijk is. De geldende regelgeving houdende het natuurbehoud verhindert immers dat initiatieven met een betekenisvolle impact op bepaalde gebieden doorgang kunnen vinden. Voor wat betreft speciale beschermingszones (bv. habitatrictlijngebied), kan in beginsel op basis van het voorzorgsbeginsel en artikel 36ter van het natuurdecreet een vergunningsplichtige activiteit waarvan niet met zekerheid kan worden uitgesloten dat het geen betekenisvolle aantasting van de speciale beschermingszone impliceert, geen doorgang vinden.

Net onwille van deze reden, zoekt het Agentschap voor Natuur en Bos, vaak in samenspraak met de initiatiefnemers, steeds naar werkbare oplossingen. Wanneer bijvoorbeeld blijkt dat het mogelijk is om via milderende maatregelen een betekenisvolle aantasting te vermijden, kan een activiteit gunstig worden geadviseerd.

Uiteraard onder voorwaarde dat de realisatie of de uitvoering van de nodige milderende maatregelen daadwerkelijk wordt opgenomen als onderdeel van de vergunning.

3. Zoals aangegeven in mijn beleidsnota *Omgeving*, zal ik in 2020 de evaluatie van de werking van het *Omgevingsvergunningsdecreet* opstarten, o.m. met het oog op een optimalisatie van de bevoegdheidsverdeling bij vergunningverlening, rekening houdende met het subsidiariteitsprincipe. Ik zal in dat kader ook onderzoeken op welke manier de advisering kan geheroriënteerd worden. Het basisprincipe, waarbij bepaalde instanties advies geven aan de vergunningverlenende overheid, zowel in eerste als laatste aanleg, staat evenwel niet ter discussie.